

De Gooi- en Eemlander

19 mei 2010

Bunschoter verpleegt zelf ernstig verbrande zoon

DOOR HANS VAN KEKEN

BUNSCHOTEN -Toen Cornelius Koelewijn (10) twee weken geleden zwaar verbrand raakte bij het sleutelen aan een brommer, ging zijn eigenzinnige vader Henk niet met hem naar het ziekenhuis. In plaats daarvan smeert hij zijn zoon al dagenlang in met Boegem-zalf.

Twee weken later lijkt de jongen snel te herstellen. Jeugdzorg ziet het tandenknarsend aan. Zelfs de Hilversumse masseur Kees Boegem (53) - die in 2005 na jaren strijd voor elkaar kreeg dat zijn destijds omstreden zalf het predicaat medisch hulpmiddel kreeg - adviseerde Koelewijn in eerste instantie naar het ziekenhuis te gaan. "Dat ben ik wettelijk verplicht, maar er was niet tegen die man te praten. Hij wilde geen brandwondenziekenhuis. De resultaten zijn, zoals ik verwachtte uitstekend. Ik hoop dat er nu eindelijk een goed onderzoek komt, zodat de overheid kan erkennen dat de methode met deze zalf beter is dan het koelen en zwachtelen, wat ze in ziekenhuizen altijd doen."

Cornelius werd en wordt nog steeds dag en nacht ingesmeerd door zijn ouders en zussen met de zalf, waarin vaseline, sesam- en zonnebloemolie belangrijke bestanddelen zijn. Zijn littekens zijn amper nog te zien, het rottende vlees is weg en verkoold haar en hoofdhuid maakten plaats voor stoppeltjes. "Ik had alleen in het begin even pijn", zegt de tiener.

Hij had het zwaar toen Jeugdzorg vorige week dreigde hem uit huis te halen. Maar Koelewijn, vader van negentien kinderen, haalde TV Utrecht erbij. "Omdat ik niet wilde meemaken dat ze een supergoed uitziend kind weghalen. Dan zou Cornelius alsnog een reguliere behandeling krijgen. De politie stond verderop klaar. Uiteindelijk erkenden ze dat Cornelius er goed uit ziet en thuis mocht blijven." Koelewijn heeft maar even getwijfeld of hij zijn zoon thuis zou houden. "Maar drie jaar geleden zou een andere zoon een been zijn kwijtgeraakt als ik naar de dokters had geluisterd; Die zalf heeft toen zijn been en misschien wel zijn leven gered."

Kees Boegem hoopt dat er eindelijk onderzoek komt

HILVERSUM - "Het mooie was, dat die jongen gelijk in de zalf is gezet", zegt Kees Boegem. "Dat heeft een boel ellende voorkomen. Maar meestal worden zulke gewonden dezelfde dag nog geopereerd. Dat gebeurt in alle drie de brandwondenziekenhuizen." De Hilversummer haalde in de jaren negentig landelijk de publiciteit door zichzelf en anderen op televisie moedwillig met kokend water te begieten, om de goede werking van de zalf aan te tonen.

In 2005 werd het als medisch hulpmiddel geregistreerd. Al wordt zijn methode door de ziekenhuizen sterk bekritiseerd en is Boegem wel eens een kwakzalver genoemd.

"Ach, ze verdienen een boel geld met hun werk. Het is een klein wereldje, waar ik niet tegenop kan. Er is geen objectieve organisatie die mijn methode wil vergelijken met wat nu in ziekenhuizen gebeurt. Misschien dat het ministerie daar nu aanleiding toe ziet. Het zou mooi zijn, twintig jaar nadat ik die zalf heb ontwikkeld. Je zou willen dat elke politie- en brandweerwagen die zalf standaard in de wagen heeft en dat ook ziekenhuizen het toepassen. Ja, ik weet dat bijvoorbeeld Hilversumse brandweerlieden het zelf gebruiken, maar dat is natuurlijk niet officieel."

Eigenzinnige Bunschoter vertrouwde Boegemzalf, maar kende ook wanhoop

‘Niets koelen, alleen maar snel veel zalf erop’

DOOR HANS VAN KEKEN

BUNSCHOTEN -Niks snel koelen met water en 112 bellen, vond Henk Koelewijn, toen zoon Cornelius (10) maandag 3 mei tot aan derdegraads brandwonden opliep bij het prutsen met een brommer in de schuur. "Ik heb altijd Boegemzalf thuis. En mijn dochter ging meteen naar de winkel nog meer halen. We hebben Cornelius helemaal ingesmeerd. Nadat ik eerst met een schaar de losse vellen van zijn gezicht knipte."

Koelewijn en zijn vrouw waren even niet thuis, toen Cornelius en zijn tweelingbroer Jonathan ondanks waarschuwingen van pa, met broer Johannes aan een brommer zaten te prutsen. Ze spoten remreiniger in de carburateur, waarna een vonkje zorgde voor een enorme steekvlam. "Ik stond helemaal in de fik, zegt de bedeesde Cornelius, die vertelt dat hij alleen in het begin even pijn heeft gehad. "Nu gaat het goed." "En dat, terwijl die jongen er die dag niet uitzag", vertelt vader. "Alsof hij door een spinnenweb was gelopen, de slierten hingen erbij. Ik heb meteen de zalf gepakt." Het is dezelfde zalf die Koelewijn drie jaar geleden gebruikte om, naar eigen zeggen, het verbrande been te redden van zijn toen 11-jarige zoon Johannes. "In het ziekenhuis wilden ze zijn been amputeren, omdat ze vreesden voor bloedvergiftiging, zo erg rotte het vlees. Dat nooit, zei ik. Ik heb moeten tekenen dat ik verantwoordelijk was, en heb Johannes mee naar huis genomen om Boegemzalf op zijn been te smeren. De dokter erkende later dat het mooi genezen was en zei dat ik toch gelijk had gehad."

Koelewijn stelt dat je bij verbranding in een ziekenhuis antibiotica en morfine krijgt, in shock kunt raken, koorts en veel afvalstoffen in je bloed kunt krijgen. "Door die reguliere aanpak moeten de nieren erg aan het werk en krijg je ook littekens. Maar kijk Cornelius nu eens, hoe goed het nu al geneest. In Volendam zouden ze hier hun vingers bij aflikken." Toch had de Bunschoter die in het dorp vanwege zijn voegbedrijf Henk de Voeger wordt genoemd, de eerste dagen intense twijfel. "Die maandagmiddag ben ik met Cornelius naar Boegem gegaan. Hij wilde dat ik toch naar het ziekenhuis ging, al had die jongen, omdat ik niet gekoeld had, geen shock. Die zalf zorgt er immers voor dat de hitte eruit getrokken wordt." Koelewijn zegt dat hij toen samen met zijn vrouw de knoop doorhakte. "Een moeilijk besluit, maar ik wist dat die zalf zou werken. Toch leek het twee dagen later helemaal mis. Ik was de wanhoop nabij. Die jongen ging zo enorm stinken, het was niet te harden. Je ging over je nek van het rottend vlees. Ik dacht dat ik gek werd. Maar Boegem kwam hier en zei dat het juist goed ging. Dat er nieuw vel onder die rotbende ontstond. Ik sprong een gat in de lucht man."

Een week later begon Jeugdzorg zich ineens in de kwestie te mengen, nadat Koelewijn de Eben Haëzerschool in Barneveld had gebeld dat Cornelius nog even thuis zou blijven. "De directeur belde om te zeggen dat hij er werk van ging maken. Cornelius heb ik daarop elders ondergebracht, omdat ik weet hoe gek ze zijn en ze hem anders zouden meenemen. En jawel, die middag stonden twee man van Jeugdzorg en een arts voor de deur. Ik liet ze niet binnen, heb alleen aan de deur foto's laten zien van hoe Cornelius vooruit gegaan was en verteld dat hij geen pijn had." Die woensdag zouden ze terug komen. "Ik heb daarop TV Utrecht gebeld. Toen Jeugdzorg hen hier zag, waren ze boos. Maar het gaat mij niet om hun prestige, het gaat me om mijn zoon. Een kind dat een goede behandeling krijgt, die de reguliere wetenschap niet ziet zitten. Daar gaat het vooral om het grote geld, en willen ze niets weten van zo'n eenvoudig middel. Nee, dit alles heeft niets met mijn geloofsovertuiging te maken, dat ik geen verzekering heb en daarom niet naar het ziekenhuis wil. Ik wil gewoon het allerbeste voor mijn kind." Koelewijn hoopt dat er nu eens een

vergelijkingsonderzoek komt, zodat Boegems zelf de waardering kan krijgen die het volgens hem verdient. "Dat gun ik iedereen met brandwonden."

De steevast in een boezeroen gestoken Henk Koelewijn en zoon Cornelius met een foto van hoe de jongen er twee weken geleden aan toe was

FOTO STUDIO KASTERMANS